

ELS MISTERIOSOS CASOS d'ELSBETH PRIMROSE

SOPES DE LLETRES DE MISTERI I DEDUCCIÓ
PER INVESTIGAR PISTES, DESCOBRIR
CULPABLES I RESOLDRE CRIMS

BUSCA.
INVESTIGA.
DEDUEIX.
RESOL
EL CRIM.

EL RELLOTGE TRENCAT DEL SR. BROWN

D L I V E D R N A R B M A C L E E V
A N N E N A G R E A L N N E L S X T
R I E E D C A L S U S L V C R A O E
E I X R A A L U D N E E O S U S U E
F E E A H O E A C L A M O S V E U Z
S C B P T E R G C E B A E L N U U N
E Q G C B A I E I R E E N O N E M C
S D E N X I A L A C D E S A O O A C
E R A P P A E O E M R E E U L H R C
N N C R S A D I D V S S N D V V S
E A B C I I N L I T A O P N A A U
T O I D M T E E C R I N O B A S A A
R S P A H A U P I N C I M G C T E A
E A D C R N O F Z N Q V U S S D X L
O T N L O E E D O O L R N S J T A
L R O S A S E O T E L I N D E A N C
S A D O O M I E D A M N C S E C L S
R C A N I N E A R C P M U L L E E

Qui és l'assassí?
Resol l'anagrama!

Ordena les lletres
i descobreix el motiu!

El mètode i el del crim
sempre es creuen

Troba la víctima!
No surt a la sopa

LOLITA PERRINS
We love books

Les violetes de Blackthorn Manor

01

Encara recordo el crit de la criada —va dir Miss Primrose—. No pas pel volum, sinó per la manera com va trencar la calma d'aquell matí.

El cos havia aparegut poc després d'esmorzar —proseguí—, en una casa massa ben educada per permetre escàndols abans de migdia. A fora, l'hivern semblava haver concedit una treva estranya: la llum entrava neta pels finestrals, el jardí brillava sota la gebrada i el foc encara

són meravellosos en això: poden convertir qualsevol horror en una qüestió de bones maneres. Miss Primrose va girar el cap cap a l'arranjament de flors de la tauleta. El va mirar una estona. Jo hauria jurat que aquelles flors només li havien servit d'excusa per tornar a unes altres, perdudes en un hivern molt més llunyà.

—A Blackthorn Manor hi havia diners, papers a mig ordenar i voluntats que algú preferia deixar

intactes. Res gaire original, ja m'entén. La gent mata sovint per motius d'una vulgaritat depriment. Però allà hi havia una violeta.

—Una violeta? —vaig repetir.

—Una sola. Sense gerro, sense ram, sense cap motiu per ser on era. Reposava al costat d'un segell nou de trinka i d'una tassa que ningú semblava tenir cap interès a retirar. Tres objectes insignificants. O això hauria dit qualsevol persona sensata.

—Però vostè no ho era.

—Déu me'n guard. La sensatesa ha impedit resoldre molts més crims que la bogeria.

Va somriure amb una dolçor perillosíssima.

—Quan vaig alçar els ulls —continuà Miss Primrose—, una mà es va moure de pressa entre els presents. Només un instant. Prou per entendre que algú no plorava exactament la mort. Plorava el que aquella mort encara podia revelar.

Vaig pensar en les trinxeres, en els coronels i en els soldats, i vaig assentir. Sí, la tristesa i la mort podien ser molt bones amigues quan volien.

cremava a la llar, com si res no hagués passat.

—Va ser una mort violenta? —li vaig preguntar, mentre encenia una altra cigarreta.

—Gens. Aquesta va ser, precisament, la seva elegància. El metge va parlar del cor, la família va abaixar la mirada i tothom va semblar disposat a acceptar aquella explicació amb una rapidesa... com l'hi diria?

—Commovedora?

—Sospitosa, senyor Perkins. Les famílies antigues

Q S M U L I L V I O L E T A D E L O
 A V A (H) I V E R N A C L E L L A R I
 A C E A S F I X I A S A A M N I E N
 E S O M U L L A C P F O R T U N A C
 (E) S C A L I N A T A Q O A N I P C A
 R E U E O B R R E V O L V E R S O S
 T N L D E S M (R) T E S T A M E N T S
 L E E A P U (N) Y A L A E R P A O O A
 O (A) L O A V E L E (O) M E T G E I A B
 N I (E) T J B M I I C F L A N I (E) E I
 C T A (C) A N A R A E E D L D A E (L) B
 R N N O R O O E F S U (N) I T L O Q L
 (I) O O R D P R E I O A S O E V E R I
 A T R D I C M T A R M O D M M O E O
 D (A) N O C A R T A D B K A E R Q L T
 A (R) O E S A L O P O D E E V O C O E
 R I O I J S E G E L L O I I N L O C
 (E) R D B S A N O I T I A G U L L A A

NOTES D'EN PERKINS

ELEANOR
 CRIADA
 METGE
 HENRY
 NOTARI

PUNYAL
 CORDÓ
 ASFÍXIA
 AGULLA
 REVÒLVER

JARDÍ
 ESCALINATA
 HIVERNACLE
 SALÓ
 BIBLIOTECA

TESTAMENT
 CARTA
 VIOLETA
 SEGELL
 FORTUNA

CONCLUSIÓ DEL CAS

Víctima

Assassí

Mètode

Lloc

Motivació

Quan el senyor Milford em va fer cridar al seu despatx, ja sabia que no m'agradaria el que estava a punt de dir-me.

Feia dos mesos que enviava, un per un, tots els seus periodistes pels pobles de la vella Anglaterra amb l'encàrrec de trobar històries boniques. Històries capaces de portar una mica de llum després de la Gran Guerra.

No era fàcil.

Als meus quaranta-dos anys ja havia vist massa coses per trobar bellesa en pobles tristos, habitats per vells cansats i silencis mal enterrats. Per algun motiu, fins aleshores, jo m'havia salvat de viatjar. Però llavors Margaret Whitmore va tornar amb una història d'amor de les que

fan època i va aconseguir que la tirada del nostre diari, The Devon Gazette, fos més bona que la del Times.

Així que el següent a la llista vaig ser jo: James Perkins, el millor periodista de guerra del diari, ara convertit en una ombra una mica més borratxa del que hauria estat recomanable.

L'ordre de l'editor va ser clara:

—Et toca anar a Greycombe-on-Sea. Torna amb una bona història, James. Tens una setmana. Au, fot el camp.

Una maleta amb dos parells de mudes, una camisa neta, uns pantalons amb massa recosits, dues ampolles de whisky barat i vuit paquets de tabac van ser tot el meu equipatge.

Així comença el viatge de James Perkins cap a Greycombe-on-Sea. El que encara no sap és que aquella visita no li portarà una història bonica, sinó cinquanta casos plens d'ombres, sospitosos i detalls que no encaixen.

A cada cas, un breu relat obre la porta al misteri. Després, la sopa de lletres es converteix en l'escena del crim: busca les pistes, descobreix què falta, ordena les lletres ocultes i dedueix víctima, assassí, mètode, lloc, i motiu.